

СТАНОВИЩЕ

на

дисертационен труд на тема:

„Обструкция на назолакрималния канал-поведение и лечение“

на д-р Красина Пеева Вълчева

за присъждане на образователна и научна степен „Доктор“ по научна специалност „офталмология“ 03.01.36

от

Доц. Д-р Геновева Алексиева ДМ

Д-р Красина Вълчева е редовен докторант в Катедра по очни болести, УНГ болести, лицево-челюстна хирургия с хирургична стоматология, МУ – гр. Плевен, с научен ръководител доц. д-р Снежана Мургова - дм.

Дисертационният труд е добре и правилно конструиран. Обхваща 158 страници:

Въведение - 1 стр.; литературен обзор - 28 стр.; цел и задачи - 1 стр.; материал и методи - 22 стр.; резултати – 49 стр.; обсъждане – 19 стр.; приноси и приложения – 2 стр.; библиография - 17 стр.

Публикациите свързани с дисертационния труд са 4 - „Acta Medica Bulgarica“ 2018 г., „Folia Medica“ 2019 г. и “Journal of IMAB“ 2019 г.

Дисертантът има 5 участия в научни форми с доклади, свързани с темата на дисертационния труд в България и 1 участие в чужбина.

Ползваната литература включва 255 източника, от които 9 на кирилица и 246 на латински.

Дисертация е онагледана с 97 фигури, 11 таблици и 3 приложения. Темата разработена в дисертационния труд е изключително важна и социално значима, особено в национален мащаб. В България не са провеждани проучвания на това заболяване, не са единни и становищата за терапевтичното поведение при диагностицирана обструкция. Обструкцията на назолакрималния канал при децата варира между 1,2% - 30% според различни проучвания. Рисковите фактори за появата на това заболяване също не са проучени добре, най-вече поради факта, че то не се счита за тежко очно страдание.

В литературния обзор, изложен в 28 стр., д-р Вълчева прави задълбочено проучване на публикаците по тази тема. Изложени са литературни данни, касаещи епидемиология, етиология, рискови фактори, терапия. От изводите направени от обзора е видно, че в българската литература няма много дискусии свързани с проблема и е необходимо да бъде направено проучване върху конгениталната обструкция на назолакрималният канал при децата в България и придобитата такава при възрастни пациенти.

Целта на дисертацията е добре формулирана – да се направи оценка на терапевтичния подход при пациенти с конгенитална и първична придобита обструкция на назолакрималния канал.

Поставените 8 задачи произлизат и са съответни на поставената цел, като са съвсем достатъчни по същност и брой.

В глава „Материал и методи“ се прави ретроспективно и проспективно проучване на база с използването

обструкция на назолакрималния канал (КОНК), ретроспективен анализ при 219 пациента с КОНК за период от 11г.. От тях 113 са деца. Всички ретроспективно проучени пациенти са сондирани в очна клиника към УМБАЛ „Д-р Георги Странски“, град Плевен от един хирург.

Проспективно са проучени 131 пациента.

Има и контролна група от 138 здрави деца с цел определяне на рисковите фактори за развитие на КОНК.

В групата на придобитата обструкция на назолакрималния канал са 28 пациента за период от 21г. с дакриоцистиностомия оперирани в очна клиника към УМБАЛ „Д-р Георги Странски“, град Плевен от един хирург. Приложените методи на изследване са съвременни и достатъчни за определяне състоянието на проходимост на слъзната дренажна система при пациентите.

В раздел „Резултати“ се анализират и обобщават резултатите от проучването съобразно поставените задачи.

В раздел „Обсъждане“ се констатира, че честотата на КОНК варира в границата 5%-20%, като в област Плевен тя е риск -3,6%.

Относно терапията се приема консервативното лечение да продължи до навършване на 12 месечна възраст на детето.

Успеваемостта на сондирането е над 86%, което съответства на данните от литературата.

Познаването на рисковите фактори за развитие на КОНК е също важно с оглед профилактиката на заболяването.

Направените изводи и заключения от проучването са база за посочените от д-р Вълчева приноси на дисертационния труд, с които аз съм напълно съгласна.

От трите приложения в дисертационния труд смятам, че особено полезен за практиката е „Алгоритъмът за лиагностициране, лечение и проследяване на деца с КОНК“.

Със своята научна разработка, д-р Красина Вълчева слага началото на проучване на възможността да лекуваме успешно обструкцията на КОНК и придобитата такава и особено знаейки рисковите фактори за развитието и да се насочим към ефективна профилактика и превенция.

Представени са необходимият брой публикации и участия в научни форуми, свързани с темата на дисертацията.

Авторефератът е редактиран добре и отразява съдържанието на дисертационния труд.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Дисертационният труд „Обструкция на назолакрималния канал-поведение и лечение“ е с важен принос в офталмологичната теория и практика. Собствените резултати на дисертанта сравнени със световния опит сочат напредъка на нашата диагностика и лечение на заболяването. Дисертационният труд напълно отговаря на всички изисквания за присъждане на образователна и научна степен „Доктор“, посочени в Закона за развитие на академичния състав.

Препоръчвам на уважаемото жури по офталмология да пръсъди образователната и научна степен „Доктор“ на д-р Красина Вълчева.

02.01.2020 г.

Рецезент

Доц. д-р Геновева Алексиева ДМ

